

Ældre bebyrdet

To mænd – den ene er gammel - kommer på scenen fra hver sin side. Med hastige skridt. Mødes på midten.

A:

Goddav, Hansen, længe siden. Hvordan har du det, gamle dreng?

B:

Jo tak, det går skidt. Og du?

A:

Fint, fint. Du ser godt ud, gamle dreng.

B:

Synes du? Sidst jeg kiggede, lignede jeg lort. Du ser til gengæld dejligt selvtilfreds ud.

A:

Åh, tak, du har altid været så ligefrem, Hansen.

B:

Jeg er lige blevet fyret.

A:

Nej, dog, hvorfor?

B:

Det var en spareøvelse, sagde de. Og jeg var åbenbart den, de ville øve sig på mig.

A:

Det må have været et chok. Hvad sagde de?

B:

Ikke noget. Der lå en besked i min indbakke: Du er fyret.

A:

Føj, det var da en tarvelig måde at gøre det på.

B:

Nå, men det var nu ikke så meget måden, at jeg blev fyret på, der ærgrede mig. Det er mere det, at jeg blev fyret.

A:

Jo jo, men du skal jo nok ikke tage det personligt?

B:

Ikke? Det var jeg ellers godt i gang med.

A:

Hvad sagde dine kolleger?

B:

De sagde, at de var kede af det. Men de holdt facaden. De trøstede mig ved at smile og grine og danse omkring. Og de fik hurtigt en flot afskedsfest på benene.

A

Nååååå, det var da godt. Fortalte de, hvor meget de vil savne dig?

B

Om de gjorde? Ikke mindst ville de savne mine pragtfulde anekdoter, som de lovede at fortælle om og om og om igen, ligesom jeg gjorde. Og de ville huske at grine på de steder, jeg plejer. De ville også savne at blive rettet i deres udtale af det danske sprog. Mine madpakker, der dufter på kontoret, fordi jeg nægter at give 20 kroner for kantinens. Den sjove forvirring, når jeg kalder telefonselskabet for KTAS og vores bank for Landmandsbanken og is for iskage. Mine sjove trøjer i hønsestriik. Og mine bare tæer på en varm sommerdag.

A

Går du i bare tæer?

B:

Ja, hvis det er varmt. Jeg har så meget fodsved, at jeg ikke kan være i sko over 22 grader. De ville også savne at høre om mit sexliv, for hvordan skal de nu vide, hvad der foregår hos deres bedsteforældre. Og de udtalte stor respekt for, at jeg er gået så meget op i miljøet, at jeg ikke bruger deodorant. Og de ville savne at høre om, hvor effektivt alt kørte, før vi fik edb og internet, og da alle røg på kontoret og drak sig stangstive i frokostpausen, og alt det man kunne få for en daler. Kontoreleverne sagde, at de ville savne mine sjove bemærkninger med små seksuelle undertoner, som var så gode til at peppe dagen op. Og mine foredrag i kaffepauserne om den egentlige vinder af 2. verdenskrig. Og kontorbudene lavede en sketch om, hvordan jeg sætter mig ned.

A:

Nå, ja, sådan med et stort suk?

B:

Nej, jeg slår en prut. De viste også, hvordan jeg så ud i hovedet, da jeg fik hæve-sænkebord. Som om nogen gider stå op, når man sidder på kontor.

A:

Sikke en fest. Hvor længe varede den?

B:

Ah, hvad var den? De fulgte mig ned ad flagalleen efter en times tid. Så kunne jeg høre, at der blev skruet op for anlægget, så de må have fjernet den blokering, jeg satte på for 12 år siden. Jeg hørte bagefter, at de havde festet hele natten, helt til kl. 23.30. Godt, det ikke er mig.

A:

Nå, men, godt at du kan hæve pension. Du er trods alt snart 75.

B:

Nej, er du gal. Det går slet ikke. Jeg er jo det grå guld.

Kenneth Bo Jørgensen 2020